

עמ"ת 49211/06/18 - מדינת ישראל נגד אבי חי חיים משעלי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 49211-06-18 מדינת ישראל נ' משעלי(עציר)
תיק חיצוני: 525723/2017

בפני כבוד השופטת יעל רז-לוי
העוררת
מדינת ישראל
ע"י יחידת תביעות מחוז דרום באמצעות עו"ד גיל אסיף
ואייל זיכרמן
נגד
המשיב
אבי חי חיים משעלי (עציר)
ע"י עו"ד אייל אביטל

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופטת שוש שטרית) מיום 20.6.18 בה נעתרה לבקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטתה מיום 27.3.18 בה הורתה על מעצרו עד תום הליכים, וקבעה כי מעצרו של המשיב יהיה בפיקוח אלקטרוני בבית דודתו באשקלון.
2. ביום 4.2.18 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של סחר בסם מסוכן ועבירה של הסתייעות ברכב לבצע עבירה. העבירות שיוחסו למשיב נעברו במסגרת "מבצע סוכן" ללוחמה בתופעת סחר בסמים ואמל"ח במרחב נגב בו היה המשיב אחד מיעדי המטרה במבצע, כאשר צוין כי בין המשיב לסוכן קיימת היכרות מוקדמת.
3. באישום הראשון מואשם המשיב בכך שביום 13.11.17 מכר לסוכן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 29 גרם תמורת ₪ 1,600 כשהוא מסתייע ברכב לביצוע העבירה. עוד צוין, כי המשיב הוא שהציע לסוכן במהלך שיחת הטלפון ביניהם לרכוש ממנו סמים וכי בתחילה סוכם שהמשיב ימכור לסוכן 200 גרם של סם מסוג "הידרו" תמורת ₪ 55 לגרם.
4. באישום השני מואשם המשיב בכך שביום 13.11.17 בשעה מאוחרת יותר התקשר המשיב לסוכן ואמר לו כי יש לו 200 גרם סם מסוג "הידרו" והוא מוזמן לקחת. למחרת התקשר הנאשם שוב לסוכן וכשזה לא ענה הגיע לביתו. בהמשך קבעו שהסוכן יגיע וירכוש "אותו הדבר כמו אתמול", הסוכן הגיע למקום המפגש על פי הכוונת המשיב ושם מכר המשיב לסוכן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 96 גרם ושילם תמורה ₪ 5,200.
5. המשיב מלכתחילה לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ולבקשת בא כוחו הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר במסגרתו תיבחן חלופת מעצר, כאשר תסקיר המעצר שהוגש לא בא בהמלצה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

6. בהחלטת מיום 27.3.18 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

המשפטיים כנגדו (להלן: "ההחלטה הראשונה"). בית המשפט ציין בהחלטתו את הערכת הסיכון של שירות המבחן אשר התרשם ממאפייני אישיות ילדותיים של המשיב וקושי להציב גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים; את מעורבותו הקודמת בפלילים וקשייו להימנע משימוש בסמים; את העובדה כי המשיב אינו מודע לקיומה של בעיית התמכרותו לסמים ונזקקותו למסגרת טיפולית שתיתן מענה בתחום זה; וכי המשיב לא היה מעוניין להשתלב בקהילה טיפולית כפי שהמליץ שירות המבחן.

בית המשפט הדגיש, כי מחומר החקירה עולה שבין המשיב לסוכן קיימת היכרות מוקדמת, כי המשיב נכלל ברשימת היעדים וכנזה סיפק את הסחורה, וכי עיון בחומר החקירה לרבות בשיחות המוקלטות בעדות הסוכן: **"מצביע במובהק כי המשיב מהווה חוליה חיונית ומשמעותית בשרשרת הפצת הסם, כי חלקו בביצוע שתי עסקאות הסמים המתואר בכתב האישום הוא מלא, ומעורה היטב בתחום הסמים והסחר בהם"** (ראה ההחלטה הראשונה בעמ' 13 שו' 15-16). בית המשפט הדגיש עוד, כי נראה שהגם שהתסקיר כולל חלקים חיוביים, הרי לאחר שקלול גורמי הסיכון התמונה הינה שלילית וכי הסיבה העיקרית שחלופת המעצר לא נמצאה מתאימה **"עניינה במאפייני אישיותו של המשיב, עברו הפלילי, העדר מודעותו לכשלים שבהתנהגותו, לרבות העדר גבולות פנימיים וחיצוניים"**. (שם בעמ' 13 שו' 27-28).

בית המשפט ציין עוד, כי בעבירה של סחר בסמים דרך כלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת מסוכנות, וכך גם בעניינו של המשיב. באשר לבקשה שעלתה בדיון לבחון חלופה טיפולית, צוין כי זו תועדף רק במקרים חריגים וכי נראה כי הדבר בא רק מתוך רצון של המשיב למלט את עצמו ממעצר לאחר שהחלופה שהציע לא נמצאה מתאימה ובכל מקרה, בדיון המשיב התנער מכל טענה או בקשה לבחינת חלופה טיפולית כזו והוסיף כי הוא נקי מסמים כבר שנה. על כן התנהלותו כשלעצמה מלמדת על מניפולטיביות וקושי לתת בו אמון.

מכאן הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים.

7. ביום 9.4.18 - בחלוף כשבועיים בלבד, הוגשה על ידי ב"כ המשיב בקשה לעיון חוזר, בה התבקש בית המשפט להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ובית המשפט הורה על הגשת תסקיר משלים שיבחן את האמור.

8. ביום 17.5.18 התקבל תסקיר משלים אשר לא המליץ על קבלת הבקשה. שירות המבחן ציין, כי בחן את גורמי הפיקוח הנוספים שהוצעו ומקום הפיקוח שהינו דירה השייכת לדודתו באשקלון. הרושם הוא שגורמי הפיקוח המוצעים מביעים עמדות מגנות התנהגות עוברת חוק, נראה כי הם מבינים את האחריות המוטלת עליהם וניכר רצונם לסייע למשיב. יחד עם זאת ההתרשמות הינה, כי הם ערים באופן חלקי לדפוסי התנהלותו המכשילים של המשיב, וחלקם ידעו על דפוסי שימוש בסמים והתקשו לתת מענה בעניין זה ואף מצמצמים מחומרתם. להערכת שירות המבחן הם אינם מודעים לעומק בעיית התמכרותו לסמים של המשיב, ויתקשו לתת מענה הולם לצרכיו. נוכח כך ציין שירות המבחן, כי לאור מאפייני אישיותו של המשיב וקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, מעורבותו הקודמת בפלילים ובעיית התמכרותו לסמים ואף סנקציות עונשיות שהוטלו בעבר לא היוו גורם מרתיע עבדו, ובשים לב לכך שגורמי הפיקוח אינם מבינים לעומק את דפוסי שימוש של המשיב בסמים, הוא לא בא בהמלצה בעניינו של המשיב. שירות המבחן סבר כי אין במתווה המוצע כדי לתת מענה לרמת הסיכון, תוך שצוין שיכול ומסגרת טיפול

אינטנסיבית תיתן מענה לרמת הסיכון אך המשיב סירב להצעה.

9. לאחר קבלת התסקיר קיים בית המשפט הנכבד קמא דיון בו התרשם בית המשפט עצמו מן הערבים, ולאחר כל אלו מצא לנכון לקבל את הבקשה לעיון חוזר ולהורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.
10. בהחלטתו ציין בית המשפט קמא, כי אכן ההחלטה הקודמת מיום 27.3.18 עומדת למשיב לרועץ. עם זאת סבר שלאחר שהוא התרשם מן הערבים כמשפחה תומכת נורמטיבית ומלוכדת, אשר נמצאת במשבר עמוק עקב מעצרו של המשיב, ובשים לב לכך שהוגשו לעיונו מסמכים המעידים על כך שהמשיב עבד באופן קבוע טרם מעצרו כמנהל עבודה ללא כל דופי, הרי יש לכך משקל, כאשר בהחלטה הקודמת ובתסקיר לא ניתן ביטוי ראוי ומספק למעגל המשפחתי הנורמטיבי התומך גם מבחינה כלכלית בו חי המשיב. בית המשפט ראה באמור משום שינוי אשר יחד עם חלוף הזמן - מעל 4 חודשים מאז בהם נתון המשיב במעצר, יש בו כדי להצדיק שינוי ההחלטה הראשונה. ביחס לתסקיר שירות המבחן צוין, כי שיקול הדעת נתון לבית המשפט והוא עצמאי בשיקול דעתו. בסיכום ציין בית המשפט, כי כאשר מדובר במי שעבד קודם למעצרו בעבודה קבועה לא ניתן לומר שהוא מנהל אורח חיים עברייני ולאור המעגל המשפחתי התומך ומחלת אימו יש מקום לקבל את הבקשה ולהורות שמעצרו של המשיב יהיה באיזוק אלקטרוני.
11. מכאן הערר שבפניי. לטענת ב"כ המדינה מדובר במשיב שהינו סוחר סמים לכל דבר, וכפי שאכן נקבע בהחלטת בית המשפט קמא מיום 27.3.18 - החלטה שהינה מאוזנת ונכונה - עניינו של המשיב אינו בא בגדר אותם חריגים המאפשרים סטייה מן הכלל שדינם של סוחרי סמים הוא מעצר עד תום הליכים, וכי בעניינו של המשיב אין בכוחו של המעצר בפיקוח להבטיח את מטרת המעצר ולאין את מסוכנותו. לא היה מקום לחרוג או לשנות מההחלטה מיום 27.3.18, כאשר בהחלטתו דכאן בית המשפט סטה מהוראות ברורות של דיני המעצרים, וכי מקום בו קיימת עילת מעצר מתחייבים טעמים מיוחדים כדי להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני וכן נדרש טעם לסטות מהמלצת שירות המבחן.
12. ב"כ המשיב טען כל שיכל המשיב תוך שהדגיש, כי בית המשפט רשאי לסטות הן מהמלצת שירות המבחן ורשאי וחייב אף להתרשם בעצמו מן הערבים וכך נעשה במקרה זה. בית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי מהערבים במהלך דיון ארוך מקיף ונימק את החלטתו, ואין זה ראוי לטעון שבית המשפט לא יוכל לשנות מההחלטה קודמת. על כן דווקא בחינה עניינית ומחודשת הינה ראויה כפי שעשה בית המשפט קמא. עוד הודגש, כי עברו הפלילי של המשיב אינו מכביד, כי שירות המבחן לא נפגש מחדש עם המשיב בהכנת התסקיר השני, וכי המדובר במפקחים מצוינים שיכולים למלא את תפקידם היטב ובית המשפט התרשם מהם באופן בלתי אמצעי ונימק את החלטתו והתייחס אף לשינוי מאז ההחלטה הקודמת. הודגש, כי ישנן החלטות על שחרור לחלופה או מעצר באיזוק גם במקרים חמורים יותר של כמויות גדולות בהרבה של סמים והוגשה פסיקה רבה לתמיכה באמור. כאשר להמלצת שירות המבחן הפנה ב"כ המשיב לפסיקה לפיה שיקול הדעת מסור לבית המשפט ואף במקרים בהם הייתה המלצה שלילית של שירות המבחן, לא נמנעו בתי המשפט מלהורות על שחרור לחלופת מעצר.
13. לאחר שבחנתי את החלטת בית המשפט קמא, את טענות הצדדים והפסיקה שהוגשה לי, עיינתי בתסקירי שירות המבחן ובתיק החקירה, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל. שכן לא הוכחו במקרה זה כל נסיבות חדשות שהצדיקו שינוי של החלטת בית המשפט קמא שהורתה על מעצרו של המשיב אך

חודשיים וחצי קודם לכן; וכאשר אין המדובר במקרה חריג ויוצא דופן המצדיק את מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.

14. האמור הינו בשים לב לעבירות בהן מואשם המשיב המלמדות על מסוכנותו; בשים לב לעברו הפלילי בעבירות סמים גם אם לא בעבירת סחר וכאשר העבירות בוצעו לכאורה כשתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בגין עבירות סמים; ולאור תסקירי שירות המבחן שלא באו בהמלצה בשל הערכה ביחס למסוכנות בעוצמה גבוהה הנשקפת מן המשיב. לכך מצטרפת העובדה, כי כעולה מתיק החקירה וכפי שציין אף בית המשפט קמא בהחלטתו הראשונה, למשיב מעורבות ממשית בעולם הסמים והוא מעורה היטב בתחום הסמים והסחר בהם, זאת אף לאור הקלטות השיחות בינו לבין הסוכן והעובדה כי הוא היה יעד במסגרת אותו מבצע סוכן בו נעצר.

15. בתי המשפט פסקו באופן עקבי כי בעבירות סחר בסמים ההלכה היא שיש להורות על מעצר עד תום ההליכים וכי דינם של סוחרי סמים להיות נתונים במעצר עד תום ההליכים למעט מקרים יוצאי דופן:

"...בית משפט זה קבע לא אחת כי נאשמים בעבירות סחר בסמים ובעבירות סמים אחרות שלא לצריכה עצמית - לא ישוחררו ככלל לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן... הלכה זו תקפה גם כאשר מדובר בצעיר ללא עבר פלילי (ראו למשל: בש"פ 8211/04 אברהמי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.9.2004); וכן ענין ג'מאל וענין וייספיש דלעיל)".

[ראה בש"פ 1742/18 מדינת ישראל נ' ג'וזף מחלי בק (פורסם בנבו, 01.03.2018) וראה גם בש"פ 3361/17 מדינת ישראל נ' שמואל ליזרוביץ' (פורסם בנבו, 22.06.2017)].

16. האמור חל בשינויים המחויבים גם על מעצר בפיקוח אלקטרוני בוודאי מקום בו המדובר במי שיש לו בעיה ודפוסי התמכרות לסמים אשר לא טופלו, כפי שלמשיב בפניו.

17. בעניינו של המשיב לא מצאתי שמדובר באחד מאותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, ולא מצאתי אף בהחלטת בית המשפט טעם המבהיר במה נמצא עניינו של המשיב ככזה אשר בא בגדר אחד מאותם מקרים יוצאי דופן.

18. יתרה מכך, לא מצאתי בהחלטת בית משפט הנכבד קמא, טעמים המבססים שינוי נסיבות המצדיק שינוי כה מהותי של ההחלטה הראשונה בה הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו, שניתנה אך חודשיים וחצי קודם לכן.

19. ובמה דברים אמורים - עיון בהחלטה השנייה מושא ערר זה מלמדת שעיקרה של ההנמקה בה ראה בית המשפט טעם המצדיק מתן החלטה שונה באופן מהותי מהחלטתו הראשונה, הינו קיומו של מעגל משפחתי נורמטיבי תומך של אותם מפקחים, מצבה הרפואי של האם, חלוף הזמן למעלה מ-4 חודשים בהם נתון המשיב לראשונה בחייו במעצר, והעובדה כי ממסמכים שהוצגו הוברר שהמשיב עבד קודם למעצרו באופן מסודר כמנהל עבודה.

20. בחנתי האמור ולטעמי אין באלו כדי להוות שינוי נסיבות ואין בהתרשמות החיובית של בית המשפט מן הערבים כדי ליטול את העוקץ ממכלול הנתונים והנסיבות המלמדים על רמת סיכון גבוהה מן המשיב, כאמור בתסקירי שירות המבחן וכאמור אף בהחלטתו הראשונה של בית המשפט. שכן מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הקושי נעוץ לא בערבים עצמם ובשאלה האם הם ערבים אחראיים אלא בכך שהם עצמם אינם מודעים גם היום לעומק בעיית התמכרותו של המשיב לסמים, בכך שחלקם ידעו בעבר על דפוסי שימושו בסמים ולא יכלו לתת מענה הולם לכך, וכי הם מצמצמים את חומרת הבעיה ולכן גם כיום הם לא יוכלו להוות מענה הולם לצרכיו של המשיב ולרמת הסיכון הקיימת.

21. זאת ועוד, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הקושי נעוץ במשיב עצמו, כפי שהצביע על כך אף בית המשפט בהחלטתו הראשונה. שכן הן שירות המבחן בתסקיריו והן בית המשפט קמא בהחלטתו הראשונה התייחסו, ובצדק, לכך שיש ליתן משקל למאפייני אישיותו של המשיב, כאשר הוא עצמו אינו מגלה מודעות לעומק בעיית התמכרותו, ובעבר לא הורתע מהליכי משפט. בית המשפט ציין באותה החלטה באופן ברור כי עיקר אי ההתאמה עניינה: **"במאפייני אישיותו של המשיב, עברו הפלילי, העדר מודעותו לכשלים שבהתנהגותו, לרבות העדר גבולות פנימיים וחיצוניים"** (ראה עמ' 13 להחלטה הראשונה ש' 27-28).

טעמים אלו עדיין מתקיימים גם עתה, כאשר בית המשפט קמא לא ציין מדוע טעמים אלו חלפו לכאורה או מדוע פחתה רמת הסיכון הצפויה מן המשיב. ויודגש, לא באה בפני בית המשפט כל אינדיקציה לשינוי במאפייני אישיותו של המשיב או בהעדר הגבולות שמגביר את רמת מסוכנות, ואף עברו הפלילי בעינו עומד, וכך גם התנהלותו ביחס לצורך בטיפול הנוגע לסמים, אשר מלמדת על מניפולטיביות ועל כך שהקושי לתת בו אמון מתגבר, כפי שצוין בסיפת ההחלטה הראשונה.

22. באשר לחלוף הזמן שציין בית המשפט קמא בהחלטתו כנימוק נוסף לשינוי שחל מאז ההחלטה הראשונה, הרי לטעמי אין המדובר בחלוף זמן משמעותי, כאשר חלפו כחודשיים בין שתי החלטות, וכאשר עולה כי התיק העיקרי קבוע לשמיעת ראיות בחודש הבא. מכאן לא ניתן לומר שההליך המשפטי מתמשך זאת כאשר כתב האישום הוגש בחודש פברואר השנה, ועל כן אין בחלוף הזמן כדי להוות נימוק לקבלת הבקשה.

23. בית המשפט ביסס את החלטתו אף בכך שהוצגו בפניו מסמכים שהמשיב עובר למעצרו עבד בחברה לעבודות אינסטלציה כמנהל עבודה ופיקח על עובדים לא מעטים והתייצב כל בוקר לעבודה בצורה מסודרת ועקבית. אלא שלטעמי אין באמור כדי לבסס נסיבה המצדיקה את שחרורו. שכן, עינינו הרואות שלצד אותו אורח חיים נורמטיבי לכאורה שניהל המשיב, הוא עסק בסחר בסמים והיה מעורה ומעורב בעולם הסמים ואותו אורח חיים לא מנע ממנו מלבצע את העבירות המיוחסות לו לכאורה כאן. על כן אין באמור כדי לבסס טעם המצדיק קבלת הבקשה למעצר בפיקוח אלקטרוני, או כדי להוות שינוי נסיבות או נתון חדש המצדיק עיון חוזר.

24. זאת ועוד, אף סעיף 22(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 המסדיר את סוגיית המעצר בפיקוח אלקטרוני, מורה כי: **"על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות להלן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו..."**, כאשר העבירות

שבפנינו באות בגדר העבירות אשר מקימות עילת מעצר סטטוטורית .

25. בעניינו של המשיב בית המשפט מצא לנכון להורות על מעצרו בהחלטתו הראשונה מכל הנימוקים שצוינו בה, כאשר בהחלטת בית המשפט השנייה אשר הורתה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לא מצאתי טעמים מיוחדים להורות על מעצר בפיקוח .

26. עוד יש לזכור, כי הלכה היא שעל בית המשפט ליתן משקל להמלצת שירות המבחן שהוא הגוף המקצועי שאמור לסייע לבית המשפט, קל וחומר כאשר קיימת אף בעיה של שימוש בסם ודפוסים עמוקים כפי שהתרשם שירות המבחן וכאשר שירות המבחן אשר ערך שני תסקירים, מוצא את הקושי אף במשיב עצמו.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בבש"פ 1903/18 מרואני נ' מדינת ישראל [10.04.2018]:

"כאן המקום לשוב ולהזכיר את ההלכה לפיה מקום בו נקבעו המלצות שליליות בתסקיר המבחן בהתייחס לאפשרות השחרור לחלופת מעצר, יתן בית המשפט משקל משמעותי להמלצות אלו (ראו, בהקשר אחר, בש"פ 6626/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 7 (21.9.2010); בש"פ 7593/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 19 (24.10.2010)). אכן, בית המשפט אינו מחויב להמלצת תסקיר שירות המבחן ועליו לשקול קשת שיקולים רחבה מזו העומדת בפני שירות המבחן. עם זאת, תנאי בסיסי בבחינת חלופת מעצר הוא מתן אמון במבקש עצמו שיקיים את תנאי מעצרו או שחרורו (בש"פ 769/15 אבו עסב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 17 (9.2.2015); בש"פ 8389/15 אבו כאטר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 18 (27.12.2015)). האמון שנותן בית המשפט בנאשם שיקיים את התחייבויותיו הינו הנדבך הראשון בלעדיו אין בהחלטה לשחרר נאשם בתנאים מגבילים או לעצרו בפיקוח אלקטרוני. הפיקוח האלקטרוני אינו אלא אמצעי פיקוח טכני שנועד להבטיח את קיום התחייבויותיו של הנאשם, ולא מחליף תנאי בסיסי זה. אמנם לבית המשפט הסמכות להתרשם באופן בלתי אמצעי מאישיותם של העומדים בפניו, אך בנסיבות בהן מצויה לפניו חוות דעת מקצועית של שירות המבחן בדבר אופיו של אדם והאמון שניתן לרכוש לו, ראוי שבית המשפט יתן לכך משקל בהחלטתו, כאשר הבחינה הרלוונטית היא מידת האמון שיש ליתן בנאשם עצמו ולא רק במפקחיו (בש"פ 9984/17 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני, [פורסם בנבו] בפסקה 12 (27.12.2017)). "

בענייננו המלצת שירות המבחן מנומקת ומבוססת ומתייחסת אף לכך שהמשיב אינו מודע לכשלים בהתנהגותו, לא הביע רצון ממשי להשתלב בהליך טיפולי, זאת למרות שלמשיב בעיה של שימוש בסם עוד מגיל 15 . על כן הגם שבית המשפט התרשם לחיוב מהערבים כאלו שכמי שהינם בני משפחה נורמטיביים ותומכים, עדיין אין באמור כדי להפחית מהקושי שלהם לפקח על המשיב ולאין את מסוכנותו של המשיב לאור מאפייני אישיותו והעובדה שהמפקחים המוצעים לא מודעים לעומק מעורבותו בעולם הסמים, ובהעדר כל טיפול בבעיית הסמים שכן המשיב אינו מודע לעומק הבעיה ואינו מעוניין בטיפול שהוצע לו.

באשר לטענת ב"כ המשיב, כי השותף לביצוע העבירות שוחרר ואף עניין זה תומך בהחלטת בית המשפט, הרי שם דובר במי שנעדר עבר פלילי ובעניינו הוגש תסקיר של שירות המבחן שהמליץ על שחרורו לחלופת מעצר ואשר לא היה אחד היעדים במבצע הסוכן , ועל כן אין לגזור גזירה שווה מעניינו.

27. טרם נעילה אציין כי אכן כעולה מהחלטת בית המשפט, קיימות נסיבות מיוחדות אישיות ומשפחתיות לא פשוטות לאור מצבה הרפואי של האם ומצב רגשי ומשפחתי מורכב אליו נקלעה המשפחה בעקבות מצבה הרפואי של האם. עדיין, עם כל ההבנה למצב זה הרי אין בו כדי להוות טעם המצדיק העתרות לבקשה.

28. נוכח כל האמור בשים לב לעבירות המיוחסות למשיב המקימות עילת מעצר סטטוטורית; להלכה כי דרך כלל לא ניתן לאיין את מסוכנותו של מי שעוסק בסחר בסמים בחלופת מעצר; לאור רמת הסיכון הנשקפת מן המשיב כעולה מתסקירי שירות המבחן; לאור העדר המלצה של שרות המבחן; עברו הפלילי של המשיב והמאסר המותנה כנגדו, הרי אין המדובר באחד מאותם המקרים חריגים ומכאן דין הערר להתקבל.

אשר על כן, החלטת בית המשפט מיום 20.6.18 בטלה והנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ח, 25 יוני 2018, במעמד הצדדים.

יעל רז-לוי, שופטת